

HUGO TREFFNERI GYMNAASIUM

MILLANG

AASTAST 1925

DETSEMBER 2013

Jõuluigatsus

Teame ju seda kõik, et käes on aasta kõige kiirem kuu. Sellel aastal on see eriti kiire veel Treffneri perele. Seljatatud on suured juubelipidustused. Tehtud on töö ja nähtud on vaev. Ma usun, et paljudelgi mõlguvad kirkamad emotsioonid veel peas ning siimaani arutatakse ballimuljeid. Selja taha on jäänud ka arvestuste nädal. Veel viimased pingutsed enne 2013. aasta lõppu. Viimane nädal koolis möödub ilmselt paljudele suure pingelanguse ja unerežiimi kordasamise tähe all. Neljatunnised uned saab asendada ja koolielu saab jälle täiel rinnal nautida.

Detsembrikuusse on veel jäänud palju pidustusi ning aega oma perele ja sõpradele. Mõtted sellest tekitavad sisse sooja tunde ja ootuse õige jõulutunde järele. Mina pean tunnistama, et see õige jõulutunne pole minuni veel teed leidnud. Kas on selles süüdi pidev kiirsutamine ja tihe rutiin või hoopiski jõuludele mitte vastav ilm? Kaunistatud linn, jõulumuusika tänavatel ning mandariinilõhn pole ikkagi piisav, et õige emotsioon sisse tuleks. Mina usun, et jõulutunne leiab tee iga inimeseni eraldi. Ma loodan, et hetkel, mil ma olen aja lõplikult maha võtnud ja hakanud nautima enda ümber toimuvat poeb ka see tunne minu sisse. Ma väga loodan, et te kõik leiate endale selle aja, mil tulla välja argipäevarutiinist ja nautida seda aasta viimast kuud. Olge lähedastega, tehke koos midagi meeldejäädavat ja minge puhanult ning heade emotsioonidega uuele aastale vastu!

JÕULUMIILANGU PEATOIMETAJA
Andrea Uiho

Maailmahariduse päevad HTG's

MARIA ROBERTA ORG

12.-14. novembrini toimusid järjekordsed maailmahariduse päevad. Seekord peatuti Lähis-Ida teemadel. Teisipäeval astus õpilaste ette vilistlane Indrek Niibo ettekandega "Omaan, nädal aega elu keset kõrbe". Kolmapäeval näidati pikkade vahetundide ajal aatriumis lühifilme ning peale tunde oli võimalus harida end filmiga "Rahu õppetund". Neljapäeval külastas meie kooli multikultuurne seltskond. Elava raamatukogu etteasteid tegid noored

Iraanist, Mehhikost ja Keeniast. Pärast tunde rääkis diplomaat Daniel Schaer Liibanoni pantvangikriisist ja praegusest olukorrast islamimaades. Lisaks paljudele huvitavatele loengutele sai kogu nädala vältel tutvuda näitusega „Education, Education and Education“. Näitus keskendus haridusteemadele koomiksijoonistajate ja kodanikuaktivistide vaatepunktist. Suur aitäh korraldajatele ja jääme ootama järgmisi maailmahariduse päevi!

Loominguline õhtu täis "sissehingamist"

ELIISA ÜLEVAIN

Õunakoogid valmis, piparmünditee tõmbamas, küünlad süüdatud - kooli muuseum oli õdusaks õhtuks valmis seatud. Oli 31. oktoober ja Loominguline õhtu. Külaliseks oli poetess Eda Ahi.

Rõõmustasime Lauraga, et kohale tuli nii palju luulehuvilisi. Ahi lugus luuletusi oma esimesest kogumikust "Maskiball" ning vast valminud käsikirjast "Gravitatsioon", mis nüüd juba kogumikuna raamatupoodides müügil on. Saime kuulda riimluuletuste kirjutamise telgitagustest ning teada, mil moel mõjutab kirjanikku

tema keskkond. Ahi tõdes, et teda mõjutab keskkond palju, näiteks kirjutas ta vahetusaastal Itaalias tavapärasest hoopis erinevalt, koguini vabavärsis luuletusi. Samuti saime Eda Ahi kuulates targemaks: sõna "inspiratsioon", mis kunstnike seas on laialt levinud termin, tähendab etümoloogiliselt vaid sissehingamist.

KÜLJENDUS

Jürgen Laks

VEEBIMIILANG

Jürgen Laks

FOTOD

Kaarel Kree
Johanna Adojaan

KAANEPIILT

Foto: Joonas Sisask
Illustratsioon: Taavet Kutsar

PEATOIMETAJA

Andrea Uiho

JUHENDAJA

Age Salo

TOIMETUS

Eliisa Ülevain, Maria Roberta Org, Aksel Part, Laura Porovart, Kadri Org, Oto Tuul, Reelika Jõgi, Kaarel Kree, Anu Korela, Johanna Adojaan, Tiina Tubli, Hanna-Lotta Otstavel, Kristel Zimmer, Iida Elise Murumets, Katariina Kriipsalu, Eva Johanna Lepikov, Kaisa-Liina Näär

Aitan elada!

OTO TUUL

7. novembril toimus kooli aulas doonoripäev. Antud verd kasutatakse meditsiinis peamiselt verekaotuse korvamiseks operatsioonide ja vigastuste puhul, vere- ja maksahaigete ravimiseks ja hüübimishäirete raviks. Veel on võimalik vereplasmast valmistada enam kui 20 erinevat väga tõhusat ravimit, millest enamikule ei ole tehislikku alternatiivi. Veredoonoriks olemine aitab päästa elusid.

Kuna vere andmiseks peab olema vähemalt 18-aastane, on doonoripäeval osalemine enamasti õpetajate ja abiturientide privileeg. Enne veel

kui nõi veeni torgatakse, tuleb täita mõned paberid – täpsustada isikuandmed, tervislik seisund ja eluviisid. Kui kõik on korras, antakse

igale doonorile kätte mahlapakk, mis kästakse kärmelt ära juua. On aeg. Mind juhatatakse lavatsi juurde, millele pikali heidan, ja antakse vasakusse kätte punase südame kujuline stressipall. Pole vist inimest, kelles nõelad ebamugavust ei tekitaks, eriti siis kui neid sinu sisse torgatakse, seega suunan pilgu lakke. Väike torge, plaaster peale ja varsti näengi enda verd vooliku kaudu välja voolamas. Tunne ei ole üldse halb, aeg-ajalt pigistan stressipalli ja lõõgastun. Kell on ammu tunnis, aga mul on hilinemiseks hea vabandus: „Õpetaja, ma päästsin elusid!“ Lõpuks ongi tegu lõõgastava 20-minutilise pikutamisega, seda veel tunni ajal.

Varsti teebki aparaat mu kõrval kaks piiksu, mille peale tuleb öde, eemaldab nõela ja asetab kohale plaastri. Tõusen aeglaselt püsti ja kõik on korras, ära minestama ei kipu, pigem vastupidi, mõnus surin on sees. Kirsiks tordil on see, et vastutasuks saan valida endale täiesti tasuta kruusi. Elupäästmine ei ole kunagi nii lihtne olnud!

Reaalid omaette laagrisse!

KAAREL KREE

Iga-aastane matemaatika laager, korraldatud meie kooli matemaatika õpetajate poolt, toimus taas Kurgjärvel. Kõlab kuivalt ja igavalt, ent matemaatika õppimine saab siiski väga vinge olla!

Laager algas 14. novembril pärast tunde koolimajas, kus õpilastele pidasid terve laagri vältel huvitavaid loenguid lektorid Tartu ülikooli teaduskoolist, HTG matemaatika õpetajad ning meie oma abiturient Kaur Kristjuhan, kelle loeng jäi küll paljudele natuke segaseks, ent oli mõnusaks vahelduseks tavapärasele loengutüübile.

Kurgjärvel, mis paikneb mõni kilomeeter Haanjast, veedeti 15. ja 16. november, mille vahele mahtus ka muhe saunaõhtu, mis andis hea une ning järgmiseks päevaks värske puhunud pea. Paar matemaatikut näitasid oma vaprust, joostes saunast paarsada sammu eemal paiknevasse mõnekraadisesse järve. Kuid tegelikult peaks defineerima sõna „vaprus“. Võimalik, et tegemist oli hoopis hulljulgusega, uhkustamisega või eneseteostusega. Traditsiooniks kujunenud sügisene matemaatika laager küll väsitab, kuid õpilased naasevad targematenä ning on innustatud õppima. Olümpiaadid on tulemas ja laager aitab kindlasti heade tulemustele kaasa.

Kultuur säilitati Eesti mängu ja tantsuga

ELIISA ÜLEVAIN

"Kultuuripärandi aasta 2013" oli tänavuse Kolme Kooli Kohtumise peateema. 8. novembri varahommikul istusid umbes 30 treffneristi bussi ning sõitsid Tallinna 21. Kooli, kus neid ootas soe vastuvõtt.

"Saabusin just tagasi Kolme Kooli Kohtumiselt (KOKOKO-lt), kus Treffneri õpilased kohtuvad ja kõrvutavad endid humanitaarvaldkonnas Tallinna 21. Kooli ja Pärnu Sütevaka omadega. Võin öelda, et nautisin seekord Tallinnas korraldatud üritust täiega ning kõigi kolme kooli noorte etteasted olid tõeliselt meeldejäävad. Kõlab paatoslikult, kuid aeg-ajalt tuletatakse mulle

teravalt meelde, et andekaid noori õpetada on päris suur privileeg," postitas õpetaja Toomas Jürgenstein 9. novembri päeval oma Facebooki seinal.

Tõepoolest, 8.-9. novembril võtsime mõõtu kahe nimetatud sõpruskooliga, saime koosolemisest palju rõõmu ja inspiratsiooni ning olime igati edukad. Võistlesime õige mitmetel aladel: võõrkeeltes, kus tõlgiti luuletusi ja jutte ning tehti näidendeid, kunstitööd pandi kõrvuti, sportmängudes oli tihe rebimine, Eesti mängus vaadeldi teadmisi ja treeniti mälu ning õhtuses "Tähtede tantsud" show-etendusel tantsiti rahvatantse.

12 korda on kokku käidud, loodame, et traditsioon jääb püsima. Järgmisel aastal on vastuvõtjaks meie kool ning kura-ditosina jagu mõtteid on uueks õppeaastaks peas podisemas.

Ühepaja + vaimutoit = HTG gurmee

KRISTEL ZIMMER

SÖÖKLATÄDID JA NENDE PÄEV

Meie armsas koolisöökla hoolitsevad selle eest, et õpilaste kõhud oleksid täis ja meel rõõmus, neli toimekat naisterahvast. Kõõgi kuninganna on peakokk Heli. Tal on kolm abilist: Aile, Marika ja Hille.

Tegutsema hakatakse juba enne, kui kukk kireb. Peakokk Heli saabub kooli siis, kui kell

Igal koolipäeval ootab meid nagu aamen kirikus retk jäisesse, ülerahvastatud koolisööklaasse, saateks kõhukorinamuusika ja hammasteplagin. Väljudes sellest eelnimetatud ruumist, on meeleolumuutus diametraalne (loe: 90-kraadine). Köht on täis sooja maitstvat sööki, rahu on hinges ja soov on nurru lüüa. Hing on valmis vaimutoiduks. Nii kordub see päevast päeva, kõik kolm aastat. Olete te mõelnud, mismoodi koolisöökla masinavärk seestpoolt välja näeb ja, kes selle eest vastutab?

on tiksunud 6.00. Vastu on vaja võtta tellitud tooraine. Tund hiljem saabuvad müüja Hille ja abiline Aile. Seejärel peetakse väike hommikueine, mille kõrvale rüüdatakse äratavat kohvi. Kella kaheksaks on lisandunud ka Marika ja see tähendab, et kogu rõõmus sööklapersonal (nagu ka õpilased) on kooli jõudnud. Hakatakse valmistama toitu esimesel vahetunnil sööjate tarvis. Kui ettevalmistused on

tehtud, siis jääb enne õpilaste saabumist veel veerandtunnike väikeseks kohviks ja värskete muljete pajatamiseks. Edasi tegeletakse söökide ettevalmistamisega ning õpilastele serveerimisega. Poole kahe ajal süüakse koos jõudu andev lõunasöök ning seejärel asutakse sööklakoristama (Kusjuures, iga kahe nädala tagant toimub söökla sügavpuhastus.) ja paberitööd tegema. Pingeline,

kuid lõbus tööpäev lõppeb peakokk Helil õhtupoolikul nelja- viie paiku.

MENÜÜ JA TOIDU VALMISTAMINE

Kindlasti olete märganud kui mitmekesised ja köhtu täitvad on meie kooli toidud. See pole sugugi juhuslik! Menüü kokkupanek nõuab palju tähelepanelikkust ning ka seaduste järgimist. Ette on antud näiteks toidu

energia-, valgu- ja süsivesikute sisalduse normid. Terve toidukaardi mõtleb välja meie imeline peakokk Heli. Korraga paneb ta kokku terve kuu toidud. Menüü loomisel arvestab ta muuhulgas muidugi ka meie, koolilaste, eelistustega. Näiteks on maksa- ning tatrassööjaid vähem, seega valmistatakse viimaseid üsna harva, keskmiselt korra kuus.

Tooraine toimetatakse koolimajja hommikul kell 6.00. Kogu toidukraam on värske ning serveeritakse samal päeval. Vaid liha tellitakse kaks päeva ette ning 40 kg liha kohta on 5 kg alati igaks juhaks sügavkülmas. Salatid hakatakse, kartulid keedetakse ning liha tehakse valmis kõik kohapeal. Kas pole mitte meeldiv, et kogu meie lõunasöök on valmistatud värsketest juurviljadest ja lihast ning on küpsetatud vahetult enne õpilastele andmist? Imeline!

Raisku ei lähe ka ülejäägid, mida õpilased ei jõua või ei taha ära süüa. Need saadetakse Põlvamaale Breti-nimelisele talumehele, kes toidujäänused oma sigadele annab. Rõngassabad panevad söödava kraami nahka, toiduks kõlbmatu, näiteks salvrätid, sorteerivad vilunult välja ja jätavad järele.

JÄRJekorrad JA TOIDU JAGAMINE

Ilmselt pole kellelegi märkamatuks jäänud, et meie sööklas on kaks järjekorda. Terasem silm aga on täheldanud, et vasakpoolne liigub hoopis kiiremini kui parempoolne. Nimelt on vasakpoolses toiduletis kaks

kogenumat tegutsejat ning teises järjekorras vaid üks teenindaja. Mõlema leti peale on üks salatijagaja. Rõõmsad sööklatädid on ise märganud, et vasakpoolses sabas on toitu ootamas rohkem poisse kui tüdrukuid. Samuti on poeglapsed viisakamad, kasutades enam sõna "aitäh" või "täna". Neiud, võtke eskuju!

Söögi jagamine on omaette teadus. Jälgida tuleb, kui palju on sööklas vaba ruumi ning vähese istekohtade arvu puhul (tegelikult on toole lausa 110) tuleb jagamise kiirust aeglustada. Seega teadke, et viivitamine pole mitte tingitud töötajate väsimusest, viitsimusest või kiuslikkusest, vaid hoopis meie endi hüvanguks. HTG sööklatädid on tohutult vastutulelikud ning mõistvad. Mitte kunagi ei jää õpilane toiduta, alati leitakse võimalus. Näiteks, kui tellitud on taimetoit, kuid juhtub, et pakutav juurviljavorm pole meelepärane, saab noor tava- toidu.

Rääkides vastutulelikkusest, meenutas peakokk Heli hiljutist juhtumist õpilasega, kelle oli tervislikel põhjustel kindel toitumiskava. Talle osteti eraldi ökopoest sobivat lõunasöögimaterjali. Kolmeaastase koolilõpustäna s noormees sööklakollektiivi kaunite lilled ning soojade sõnadega. Heli tundus kui terase silmaga naisterahvas, pani suureks rõõmuks tähele, et köhetule poisile olid kooli lõpuks põsed tulnud!

NALJAD KÖÖGIS

Meie ägedal sööklapersonalil ka kuldaväärt huumorimeel. Näiteks pajatas Heli meile paar nende korda saadetud vimkat. Ükskord esitati uuele töötajale ülesandeks KÕIK sööklas olevad salvrätid peale tööpäeva lõpu üle lugeda (oh vaeskest!). Aprillinaljaks teatati aga Marikale, et antud päeval tuleb ilma püksata tööle tulla. Tema muidugi uskus seda sinisilmselt ja kurtis veel nukralt, et oleks võinud ometi parema pesu panna.

SÖÖKLA NÜÜD JA VANASTI

Saime kaeda ka salapärast köögiosa, mis oli ootamatult suur. Kokku on köögiosal rohkelt erinevaid "nurki". Ära märkida võib näiteks juurika- ja potipesunurga. Viimase juures kommenteeris abiline Marika uhkelt seisvat pada: "Meil potike ise keedab - moevärk!".

Krooniajal oli sööklakorraldus paljuskiriline praegusest. Näiteks ei lisatud salatitoidutaldrikule koos praega, vaid oli hoopistükis eraldi salatilaud (praeguse piima- ja juurviljaleti asemel). Kõige enam oli koolilastele meelejärele hiinakapsasalat, auväärsel teisel kohal oli porgandisalat ning peedisalatit söödi kõige vähem. Võrreldes praeguse-

nautida lausa 60-70 pan-nikoogi tegemist päevas. Teiseks suureks hitiks oli praad šnitsliga. Praegu moodustavad suurema osa puhveti ostjaskonnast õpetajad.

TOIMEKAS PEAKOKK HELI

Kahtluseta võib tõdeda, et meie armsal peakokkal Helil on ütle mata tihe ning sisukas töö. Näiteks omab ta kooli tarbeks kahte märkmikku, kuhu kirjutab üles kogu toidu tellimisega seotud teabe, töötajate päevaplaanid, menüüd päevade kaupa ja toitude kogused. Kui küsime tema enda lemmiksöögi kohta, tuleb vastuseks, et kindlat lemmikut pole, sest: "Igaühel oma maitse." Naisterahvas on meie koolis sööke vaaritanud juba viimased üheksa aastat, toitlustusfirmas aga viisteist aastat. Toimekas kokatädi teeb ka tellimuslaudu.

Meil on väga vedanud, et HTG-l on oma suurpärane koolisöökla. Sest kuigi vaimutoitu jagatakse meie koolis kahtlemata rohkem kui keegi jõuab ära süüa, siis köhtu see siiski ei täida!

Pirakas pada: just selles pajas valmivadki meie igapäevased road Foto: Johanna Adojaan

Täiesti tavaline inimene

HANNA-LOTTA
OTSTAVEL

Alates sellest sügisest on Treffneri inglise keele õpetajate seltskond saanud uue liikme Erika Hundi näol.

Rääkides õpetaja Hundi ideest kirjutada temast Miilangusse persoonilugu, oli vastuseks kindel „ei“. Hiljem aga selgus, et tema peamiseks ettekäändeks oli austus ja lugupidamine kolleegide vastu. Pika ja väärka ajaloo koolis on ju rohkesti õpetajaid, kellest kirjutada.

KES ON ERIKA HUNT?

Vanasõnadest tuntud hundi minus ei leia. Olen täiesti tavaline inimene. Olen kuulaja ja mõtiskleja, kellele ikka veel meeldib maailma avastada.

JUBA KOHANENUD KOOLIGA

Mind on siin hästi vastu võetud. Kolleegid on sõbralikud ja abivalmid. Õpilased on töökad ja viisakad. Tunnen, et olen sattunud õigesse kohta. Õppetöö korraldusega olen samuti ära harjunud ja ei eksi vist majas ka enam ära, mis alguses üsna võimatu tundus.

AKTIIVNE LÄBI ELU

Olen sündinud Läänemaal, õppinud Pärnus. Lasteaias ma ei käinud, kasvasin vanema hoolsa pilgu all. Koolis olin üsna aktiivne õpilane. Tegelesin spordiga, tantsisin, laulsin kooris, osalesin kunstiringis ning isegi kirjutasin luuletusi (mõni üksik on isegi avaldatud). Samal ajal olin hea õpilane. Tagasi vaadates imestan, kuidas aega jagus, et kõigest osa võtta. Tartusse sattusin parima sõbranna eeskujul, kes tuli Tartu Ülikooli meditsiini õppima.

Praegu meeldib mulle matkata, aga vaid tasasel maal. Mägedesse ei kipu, sest kardan kõrgusi. Aga Eesti rabades olen hoolega ringi käinud. Suvel sõidan meelsasti nii ratta kui rulluisudega.

TREFFNERISSE TULEK

Olen olnud Tartus õpetaja juba päris mitmeid aastaid. Töötasin enne Kivilinna Gümnaasiumis, elasin toona sealpool linna. Elus tuleb ikka

kooli asusin õppima inglise filoloogiat. Ülikooli lõpetamise järel sain inglise keele õpetajaks ning olen väga rahul.

Erika Hunt:

- on abielus, kaks poega (mõlemad Treffneri vilistlased)
- on töötanud Kivilinna gümnaasiumis
- lapsepõlveunistus oli saada arstiks, kuid pelgab verd
- armastab matkamist, aga kardab kõrgusi

muutus ette. Minu selle aasta suurimaks muutuseks on töökoha vahetus. Olen õnnelik, et nii juhtus.

ÕPETAJA - UNELMATE AMET
Õpetajaks saamine ei olnud eesmärk omaette, vaid amet tuli koos armastusega inglise keele vastu.

Õpetajaks saamine ei olnud eesmärk omaette, vaid amet tuli koos armastusega inglise keele vastu.

ARMASTUS INGLISE KEELE VASTU

Inglise keel on mulle väikesest saadik väga meeldinud. Seda eriti tänu mu ühele tädile, kes omal algatusel inglise keelt õppis ning osaliselt tänu millele oli tal võimalus Nõukogude Liidust lahkuda. Kuna minu lapsepõlves oli ühiskond võrdlemisi suletud, siis oli mul vaid läbi tädi kogemuse võimalik saada teada, mis väljaspool NSV Liitu, toimub. Käisin inglise keele klassis ning pärast kesk-

keele vastu. Tegelikult on õpetamise peamine omapära koos õpilastega õppimine. Õpetajana võin öelda, et oleme oma ametis väga omakasupüüdlikud. Uudishimu toob iga päevaga teadmisi juurde. Riskialdis või hulljulge ma ei ole. Usun, et tasakaalukus ja rahulik meel on eestlastele iseloomulik. Arvan, et igas õpetajas peaksid need jooned olemas olema. Tasakaalukus ja rahulik meel on aidanud mind ka oma laste kasvatamisel. „Tark ei torma“ on meie pere lemmikvanasõna.

Tuupida on nüüd kerge!

LAURA POROVART

MIS LEHT SEE ON? MIDA SEE LEHT ENDAST KUJUTAB JA KELLELE ON SUUNATUD?

Tuupur.ee on veebiprojekt, mis aitab kasutajatel pähe tuupida võõrkeelseid sõnu, erinevaid mõisteid - kõike, mis pähe tuleb. Lehekülje sisu on üsna lihtne, registreerunutel on võimalik luua õpilehti ning neid teistega jagada. Registreerimiseks on vajalik ainult e-mail. Õppimine on mugav: programm küsib õppijalt mõisteid, mille seletused tuleb peas välja mõelda. Juba pähe kulunud mõisted on võimalik õpilehelt eemaldada ning nii jäävad lõpuks alles vaid keerulisemad mõisted. Sait on eelkõige suunatud õpilastele, kuid kasutada võivad kõik, kes seda vajalikuks peavad.

KUIDAS ON LEHT HETKEL VASTU VÕETUD?

Sõbrad ja tuttavad suhtuvad saidi ideesse väga positiivselt. Palju sõpru on registreerunud ja kasutavad seda juba ka õppimiseks. Lisaks on meile antud palju ideid, mida võiks lehele juurde teha või muuta.

Nii nagu mina, ootavad mõnedki sõbrad, et lehekülj koguks palju populaarsust. Näiteks, siiani oleme lehekülge ainult Facebookis jaganud, esimese 5-6 tunniga külastas lehte üle 500 inimese.

PALJU JUBA KASUTAJAID ON? KAS TEIL ON MINGI KOOLIDE ÜLEVAADE KA, KUS KÕIGE ROHKEM ON VMS?

Hetkel on kasutajaid 188, õpilehti 71 ning õpilehtedel mõisteid kokku 846. Oleme nende numbritega väga rahul. Kuna oleme lehekülge jaganud vaid Facebookis, siis tasub arvata, et kõige rohkem ka-

Appo (õpib Tartu Ülikoolis). Mina olen vastutav lehekülje töötava poole eest. Martin Appo on veebidisainer, kelle kätetöö on kogu graafiline pool. Tasub mainida, et lehel oleva „mehikese“ on valmis joonistanud Heigo Heinleht (õpib Tartu Kõrgemas Kunstikoolis).

Lehekülje idee peale tulid mina. Eelmise õppeaasta lõpus oli mul inglise keele sõnade õppimisega probleeme ja sealt tuli mõte, et võiks sõnad arvutisse panna ja lasta arvutil neid küsida.

Nime mõtles välja Martin Appo. Ta mõtles saidi põhifunktsioonidele ja kuna lehel ju tegeletaksegi sõna otsest mõtet tuupimisega, siis miks mitte Tuupur. Lisaks peab nimi olema lühike ja meelde jääv.

Oled kunagi tundnud, et uued võõrkeelsed sõnad ei taha kuidagi meelde jääda? Tahaksid mõisteid efektiivsemalt õppida? Otsid lahendust? Meie teame seda! Verivärske veebikeskkond Tuupur.ee on loodud just säärase murede lahendamiseks! Intervjuu on tehtud Tuupur.ee ühe looja, Martin Kabaneniga (12.A).

sutajaid on meie koolist. Meie statistika programm suudab määrata kasutajate riike ning linnasid. Hetkel on kõige rohkem inimesi lehte külastanud Tartust, teisel kohal on Tallinn. Koolide kohta meil kahjuks info puudub, sest me ei küsi kasutajatelt, kus nad õpivad.

KAS TULEVIKUS SAAB MIDAGI PEALE MÕISTETE JA SÕNADE SEAL VEEL ÕPPIDA? NT. ÕPPEMATERJALE JAGADA VMS?

Õppematerjalide jagamiseks on Eestis olemas teine lehekülge, seega ei usu, et me seda tegema hakkame. Kuid mõistete asemel saab sisestada ka videosid, pilte, helifaile. See siis selleks, et õppida näiteks muusikaajaloo kuulamise tööks või bioloogias puulehti nende piltide järgi.

MILLISED ON PLAANID TULEVIKUS?

Teeme disainis mõned pisemad muudatused ning teeme õppimiseks lisafunktsioone, näiteks õpilehe kaartide järjekorra segamise ja kõikide kaartide korraga ümberpööramise valiku. Peale neid muudatusi hakkame saiti laiemalt jagama ja reklaamima, plaanime saata tutvustava meili igale Eesti koolile.

TELEFONIVERSIOON JUBA TOIMIB?

Mobiilneversioon on töökorras! Eraldi appi pole vaja,

Nordplusi, Comeniuse ja Lüneburgi projektid

REELIKA JÕGI

COMENIUSE PROJECT...

...on arvatavasti kõrvu jäänud kõikidele õpilastele ja õpetajatele. See on rahvusvaheline koolide koostööprojekt, milles osalevad erinevate EÜ riikide koolide noored. Meie kooli õpilasvahetusprojekt kannab nime "Dwindling Resources – Growing Challenges" (kahanevad loodusvarad – kasvavad väljakutsed) ja sellest võtab osa üheksa riiki – Poola, Saksamaa, Ungari, Šotimaa, Inglismaa, Island, Belgia, Norra ja Eesti. Meie koolist osalevad põhiliselt loodussuuna 11. klassi õpilased. Õpetajatest on projektiga seotud Katrin Ojaveer, Marilyn Savi ja kooli psühholoog Triin Ulst. Tegemist on keskonnateemalise õpiprojektiga, milles vaadeldakse kahanevaid loodusvarasid ja sellest tulenevaid väljakutsesid. Saastatus, ülerahvastatus, inimeste põhivajaduste

Pole kahtlustki, et õpilased märkavad õpetajate projektidega seotud puudumisi - kohe ilmuvad ettearvamatud asendusõpetajad, iseseisva tööga tunnid või hoopistükis 75-minutilised hingetõmbe-pausid. Paratamatult tekib mingil hetkel uudishimu, mida saab vaigistada vaid ühe küsimusega: mida need projektid endast kujutavad?

rahuldamise võimalused ning muud sarnased probleemid, mis on viinud loodusvarade kahanemiseni, esitavad kogu inimkonnale üha kasvavaid väljakutseid. Projekti eesmärgiks on mainitud probleemide teadvustamine. Rahvusvahelised õpilasgrupid arutlevad nende probleemide üle ning püüavad üheskoos jõuda võimalike lahendusteni – see on aga suurepäraseks võimaluseks suhelda eakaaslastega kogu Euroopast ja tutvuda erinevate kultuuridega. Samuti on üheks tähtsaks missiooniks meie kooli, Eestimaa ning eesti kultuuri tutvustamine teistele projektis osalevate riikide esindajatele.

LÜNEBURGI PROJEKT

Meie kooli koostööpartneriks on Wilhelm Raabe kool (Saksamaa) ning meie õpilaste juhendajaks on õpetaja Aive Roots. Esimest korda toimus õpilasvahetus 2012. aastal, mil jõudis õpilaste esituses lavalaudadele saksakeelne Oskar Lutsu „Kevade“. Käesoleva aasta novembris tähistati Saksamaal Tartu ja Lüneburgi sõpruslinnadeks olemise 20. aastapäeva. Sel puhul intervjueerisid ning filmisid mõlema kooli õpilased juba septembris-oktoobris oma kodulinna sõprusuhete algatajaid ja eestvedajaid ning monteerisid saadud materjalist Lüne-

burgis kokku ligi 30
minutit kestva do-
kumentaalfilmi
"20 Jahre Fre-
undschaft"
(20 aas-

tat sõprust). Kaadritagune töö oli küll põnev ja ommoodi väljakutseid esitav, aga ka aega- ning kannatustnõudev. Siiski pole veel töö lõppenud - filmi pikem versioon ootab töötlemist ning valmistutakse juba ka Lüneburgi sõprade vastuvõtuks 23.-30. märtsini.

Projekt on liitnud mõlema riigi õpilasi ning Treffneri õpilased on saanud oma saksa keele oskust proovile panna, seda täiendada ja süvendada. Peremajutus on andnud hea võimaluse heita pilk samaealise noore igapäevaelule Saksamaal ning sellest ka osa saada.

NORDPLUSI PROJEKT

Projekt algas sel õppeaastal ning lõppeb augustis 2016. Projektis osalevad Riia 2. Keskkool, meie ja Rootsist Kalmari Rahvusvaheline Kool. Õpetajatest on projektiga seotud Kristiina Punga, Ülle Seevri ning Aare Ristikivi. Projekti eesmärk on õpilaste ja õpetajate suunamine jätkusuutlikkust arvestava majandusmudeli poole. Kogu esimene aasta keskendub peamiselt õpioskuste kujundamisele, teine aasta on pühendatud majandusele. Esimene kohtumine Riias andis põnevaid teadmisi mõlema projektpartneri kohta. Näiteks on ilmselt nii mõnegi meie kooli õpilasi jaoks üllatus, et Riia on Euroopa kultuuripealinn 2014 ning Kalmari Rahvusvahelise kooli õpilastel on iga päev vaid kaks õppetundi, kuid kummagi tunni pikkus on 3 tundi.

Päev, mis vähendas tulevikuhirmu

ELIISA ÜLEVAIN

Töö- ja tudengivarjud on ikka käinud käsikäes. 12. klassis ongi keeruline päris täpselt teada, mis sinust edasi saab, veelgi enam keskkooli esimestel aastatel. Leidsin tudengivarjuks minemise olevat suurepärase võimalusena küsida küsimusi ja tunnetada ise, kas see eriala on minu jaoks või mitte. Meedia, kunst, eesti keel ja kirjandus on minu jaoks tähtsad valdkonnad, mis loodetavasti mind mu elus ka tulevikus saadavad. Esimene tudengivarju kogemus tuli 20. novembril Tartu Ülikooli eesti ja soomeugri keeleteaduse erialalt. Teise kogemuse sain nädal hiljem, 26. novembril Tartu Kõrgemas Kunstikoolis meedia ja reklaamikunsti erialalt.

POOLTEIST TUNDI, ET MÕISTA

Esimene loeng Tartu Ülikoolis oli eesti keele vormiõpetus. Teemaks oli astmevaheldus, pikemalt peatuti vältevaheldusel ja erijuhtudel (näiteks *hauduma* - *haudub* ja *hauduma* - *haub*). Loengu lõpuks mõistsin, et ehkki eesti keele morfoloogia on mulle alati huvi pakkunud, ei ole see eriala mõeldud minu jaoks. Edasises kaks loengut läksid seda meelolukamalt, mida enam ma teadsin, et olen seal vaid külalisena. Tegin kaasa nii palju,

"Mida ma edasi teen? Kuhu ma lähen? Kas ma õpin edasi? Ülikool? Rakendusharidus? Või läheks reisiks aastakese?" Rahune, abiturient! Sul on suurepärane võimalus, käia ise vabalt valitud erialal tudengivaruks. Sellest võib saada Sinu jaoks otsustav kogemus.

kui oskasin: eesti keele vormiõpetuse praktikumis läks päris hästi. Arvan, et see kogemus oli vajalik, isegi siis kui olin eriala enda jaoks nimetanud põnevaks, ent mitte piisavalt innovaatiliseks.

ESIMESEST SILMAPILGUST

26. novembri varjutamine kulges aga hoopis teistmoodi. Juba iseenesest jalu-

vajunud suud, kui olin näinud kõige uuemaid Macintosh'e ja fotolaborit koos parima filmitehnikaga. Õeldakse, et iga õige armastuse puhul vaadatakse esiti välimust ja rahakotti. Õnneks oli ka peatselt algav sisu tasemel ja rõõmustav. Esimene loeng teise kursuse tudengitega õpetas, kuidas töödelda fotosid enne trükki laskmist. Loen-

avatud ja vaba. Mulle jagati juhtnööre, kuidas sooritada sisseastumiskatsed nii hästi, et alates järgmisest septembrist saaksin Karlovat oma kooliteeks nimetada. Pärast küsimuste vooru algas loeng trükiettevalmistusest. Õpetati, kuidas saada pakendile triipkoodi ja kuidas koostada kliendiga õiget lepingut, et hiljem juriidilisi pahandusi ei tekiks. Õppisin palju uut ning mõistsin, et tahan tagasi tulla, et veelgi rohkem teada saada.

TEKKIS ÕIGE TUNNE

Viimane loeng toimus kõrvalmajas. Teemaks ja tegemiseks oli akvarell-natüürmort, kompositsiooni elementideks vaasid, raamatud, muustriline riie ja lilled. Kuna natüürmordid on suur osa minu lapsepõlvest ja põhikooli ajast, siis tekkis kipslilli joonistades üsna nostalgiline tunne. Mõtlesin, et oleks meeldiv, kui saaksin veel mõne aasta rahulikult natüürmorte maalida - miks ka mitte mõne tervistava ainepunkti eest. Kogu see päev oli minu jaoks üle ootuste täkkesse läinud. Täna võin rahulikuma südamega koolis käia ja arvestusi teha, sest oskan juba aimata, mida minult juunikuus sisseastumistel oodatakse.

Hea treffnerist, kui Sinulgi tekkis huvi mõnel oma lemmikerialal külas käia, siis võta julgesti vastava kõrgkooliga ühendust ja kirjuta oma soovist. Tean omast kogemusest, et Sind võetakse väga soojalt vastu.

**Täna võin
rahulikuma
südamega
koolis käia ja
arvestusi teha,
sest oskan juba
aimata, mida
minult
juunikuus
sisseastumistel
oodatakse.**

tuskäik kesklinnast Karlova südamesse, täpsemalt Eha tänavale, oli ilus ja rahulik. Kujutasin end kõndimas seda teed järgmise aasta esimesel koolipäeval. Kunstikoolis ootas mind soe vastuvõtt. Esiti tutvustati mulle ruume, vahendeid ja inimesi. Meedia ja reklaamikunsti osakond on saanud hiljuti uue tehnika. Pidin varjama oma ammul

gu lõpus saime kõik Photo-shop'is ise kätt proovida ja teooriat praktikasse panna.

ÕHKKOND ON OLULINE

Loengutevahelised ajad täidavad meediatudengid kas puhkeruumis/köögis süüa tehes, järgmise näituse jaoks koosolekut pidades või arvutites koolitöid lõpetades. Osakonna õhkkond oli

Nordplusi projekt: õpetaja Ülle Seevri ja tublid treffneristid. **Foto:** Aare Ristikivi

Kolm Põrsakest – elu nagu muinasjutt!

LAURA POROVART

Aksel Johannes Part aasta tagasi: „Õpilasfirma Kolm Põrsakest on loodusklassi õpilaste loodud ettevõtte, mis julgelt lisaks ägedatele toodetele pakku ka originaalset teenust. Tegelikult tulekski alustada teenusest, sest just sellele on firma poolt seatud põhirõhk. Nimelt on Põrsakestel plaanis pakkuda lõbusalt harivat programmi kõikvõimalike lasteürituste jaoks alustades jõulupidudest ning lõpetades sünnipäevadega. Koos lastega avastatakse erinevate katsete näitel looduse saladusi ning loodetavasti on tulemuseks lõbusalt veedetud aeg ning püsiv sära laste silmis ka tagasi koolipinki istudes. Lisaks saab iga huviline kaasa vahva mänguasja, mis seletab veelgi loodusnähtuste toimemehhanisme. Oma tegevusega loodab ÕF tekitada lastes uudishimu õppimise vastu ning ühtlasi pakkuda lapsevanematele lihtsat ning odavat varianti sünnipäeva sisustamiseks. Kolm põrsakest on valmis saanud tugeva tellismaja ning nüüd jääb vaid loota, et see ka kurja hundi ähkimisele ja puhkimisele vastu peab.“

Põrsakeste tellismaja osutus tõesti tugevaks ning seda tõestab nii Eesti Õpilasfirma-

Kui ma aasta aega tagasi tegin loo nelja Hugo Treffneri gümnaasiumis alustanud verisulis õpilasfirmaga, poleks ei mina ega lugejad osanud ealeski arvata, et üks neist pärjatakse lausa Euroopa parimaks õpilasfirmaks. Samuti poleks ma arvanud, et saatuse tahtel (või kurja peatoimetaja nõudmisel) teen ma nendega uuesti loo. Meie ees rullub lahti OÜ Kolm Põrsakest elu *show*-laua taga ja ees. Meiega kõnelesid OÜ Kolm Põrsakest juhatuse liikmed Aksel Johannes Part, Robin Saluoks ja Taavet Kutsar.

de võistluse kui ka Londonis maha peetud 24. Euroopa õpilasfirmade võistluse võit. Lisaks on Põrsakestel kuhjaga tellimusi ja igale poole vahel ei jõuagi. Edu näitab seegi, et alguses kolmekesi alustanud firma on nüüdseks oma töötajate arvu lausa kümnekordistanud.

„TAHAN TEADUSTEATRIMEHEKS SAADA!“ Ühe firma puhul loetakse oluliseks edu näitajaks pidevat uuenemist. Põrsakesed näitavad end sellest küljest väga hästi. Nimelt alustati sügisest teadusteatri etenduste and-

mist kahes Tartu lasteaias – Rukilill ja Karoliine. Lasteaias poistele etendusi anda meeldib, eriti heldinult kõneleb lasteaiatendustest Robin, kes isegi on käinud Rukkilille lasteaias. Tema juttu kuulates tuleb välja, et lasteaiastega tuleb osata suhelda. Tema trumbiks on vaikuse mäng. Kuidas see käib? See on väga lihtne ja kodus järgiproovitav trikk – kaotab see, kes esimesena rääkima hakkab. Vaikuse mäng kestab täpselt nii kaua, kuni teadusteatri tegijad räägivad, pärast seda võib alata elav diskussioon. Kuna etenduste auditooriumis on üldiselt eelkooli või algkooliealised mudilased, juhtub nendega palju armsaid seikasid. Üks meelde jäävamaid oli Robini sõnul see, kui lasteaias küsiti lastelt, kelleks nad tulevikus saada tahavad ning üks poiss vastas, et tema tahab saada teadusteatri meheks! See tegi südame soojaks.

KATSED OLGU KODUS JÄRGITEHTAVAD

Erinevaid katseid on Põrsakestel neljakümne ringis. Trikkide väljamõtlemisel lähtutakse kahest olulisest punktist. Esmalt peab see

olema ohutu, kuna lapsevanemad usaldavad oma lapsed nende hoolde ning ohtlik trikk ei tule siinjuures kõne allagi. Teiseks peab olema katse nii lihtne, et seda oleks soovi korral lapsel võimalik kodus uuesti teha. Üldiselt ongi katsevahenditeks kodukeemia vahendid, mis on tavakodanikule hõlpsasti hangitavad. See, et katsed on lihtsad, ei muuda neid muidugi ebahuvitavaks. Vastupidi – lapsed hüüatavad ikka ja jälle ka üpris tavaliste vaatamängude peale hingetult „Vapustav!“. Natuke keerulisem on laste-aedadega, kuna sinna tuleb iga kord minna uue kavaga ning katsed ei tohiks korduda, kuna muidu on lastel igav.

3+365=30

ÕF Kolm Põrsakest alustas kolmeliikmelise tiimina, Londonisse mindi välja viieliikmelise delegatsiooniga, nüüd on neid järel jälle kolm. Lisaks juhatuse liikmetele on osühingus teadusteatri esinejad, kokku on töötajaid kolmekümne ringis. Olgu mainitud, et on laienetud lausa Tallinnasse ja Eesti väikelinnadesse. Majandusliku poolega tegelev Robin nendib, et töötajaskond on ebahütlane ning tegelikult oleks kasulikum palgata aktiivsem tööjõud, kes teeks ära suurema hulga inimeste töö. Küsimusele, kuidas Tallinna töötajaid koordineeritakse, vastab kunstilise poole eest hoolitsev Taavet: „Piitsaga!“. Tegelikult tugineb firma toimimine suuresti kaas-aegsetel infotehnoloogilistel võimalustel. Robin lisab, et

Tartu-välised töötajad on neile veidi riskantsed, kuna tuleb usaldada praktiliselt võhivõõraid inimesi. Siiski on võhivõõraid vähe, kuna pooled töötajatest on meie omad teadushuvilised treffneristid.

ÜLEMAAILMSET LAIENEMIST EI PLANEERI

Kui juhin jutu tulevikuplaanidele, on noormehed kindakeelsed. Gümnaasium on kohe läbi ning maailm iga avarusega valla! Poisid tõdevad, et tulevikule nad pingsalt ei mõtle, vaid pigem naudivad praegust hetke. Näiteks Aksel plaanib edasi õppida Inglismaal. Tunnen huvi, et kas poleks kasulik näiteks Inglismaale laieneda, hakkavad kõik korraga naerma ja Robin lisab, et hetkel ei plaanita veel ülemaailmset laienemist. Majandusega näevad noormehed end ka tulevikus kaudselt seotud olevat, aga nagu Taavet ütles, siis majandust ei saa õppida, see tuleb kogemusest.

JALGPALLIEFEKT JA KVALITEEDIMÄRK

Õpilasfirma idee tuli aasta aega tagasi Põrsakestele pähe seoses uurimis- ja praktiliste töödega. Alguses planeeriti õpiabi osutamist või mõne toote turundamist, kuid siis tuli Akslil idee teha laste sünnipäevadele

laste mängumaadele ja erinevatele meediumitele, et endale natukenegi reklaami teha. Kuulsuse kasvades oli olukord vastupidine – mängumaad ja ajalehed kirjutasid nendele. (Taavet ütleb vahemärkusena, et nad ei ole ikka veel ühele Äripäeva kirjale vastanud.)

Alguses planeeriti õpiabi osutamist või mõne toote turundamist, kuid siis tuli Akslil idee teha laste sünnipäevadel teadusteatri etendusi

nipäevadel teadusteatri etendusi. Mõeldud-tehtud! Aga tehtud ei olnud veel midagi ning alustamine läks üle kiirde ja kändude. Kirjutati

Robin märgib, et nende praegune reklaamiskeem ei ole mitte lumepalliefekt, vaid jalgpalliefekt (naer) ja reklaamile ei ole tegelikult ressursse kulunud, kuna sõna nendest levib suuliselt väga hästi. Poisid märgivad, et nende sihtrühmaks reklaami suhtes on lapsevanemad ja vanemad õed-vennad, kuna nemad on potentsiaalsed tellijad. Juhin teema ääri-veeri rahale. Tunniajane etendus läheb sünnipäeva pidajale maksma 60 eurot. Irooniline on aga see, et 10 euro eest ei olnud keegi neid nõus tellima, kuid hinda tõstes tuli ka kliente aina juurde. Poisid seletavad siis agaralt, et näiteks 50 eurot on justkui kvaliteedimärk. „Vaata, sünnipäev on üks kord aastas ja keegi ei taha sünnipäevale mingeid odavaid kümne-euro-vendi!“

Lõbus seltskond: töö ja lõbu on viinud noori suurte võitudeni.

Soovid Põrsakesi ka endale külla kutsuda?

- Tel: 53264054
- E-mail: kolmporsakest@gmail.com
- URL: <https://www.facebook.com/3kolmporsakest>

HTG jälle aasta vanem

JOHANNA ADOJAAN

TIINA TUBLI

TEKLISINAS KESKLINN

Kargel reede hommikupoolikul võis silmata hulgaliselt noori oma sügavsiniste teklitega Emajõe kaldal Hugo Treffneri kuju juurde kogunemas - koolipere tähistas oma kooli 130. aastapäeva. Peeti ajalooühingulised kõned nii Treffneri kui ka Kalevipoja kuju juures. Kooli anknast kõnelesid abiturientid Jan Teevet ning Mari-Liis Vanem.

Koolimajja astudes tervitas koheselt hörk kringlihõng ning aurav tee. Omaette armsalt mõjus rebaste teklivaimustus, sest loomulikult oli tarvidus end koos sõprade, sõbrannade ja klassikaaslastega iga võimaliku nurga alt fotografeerida. Mõnusaks muutis pärastlõunal koos lauldud sünnipäevalaul. Pärast suurt sagimist toimusid õpilastele loengud. Oma teadmisi jagasid Mariliis Mets, Jaan Kaplinski ja Mihkel Kree.

Aktiived ballilised: tantsuplats täitus kiiresti

2013. aasta võimsad suurüritused on nüüdseks läbi. Viie aasta suurim ball on möödas ja meie tähelepanu suunudub taaskord vaid koolitööle. Kuid kas ikka suundub? 130. aastapäeva üritused olid ju ülimalt meeleolukad ning pakuvad mahlakat kõneainet, mida võime kuulda, reisides kas või ajamasinaga 130 aastat tulevikku.

KAUNID KÕLAD

Juba sama päeva pärastlõunal toimus jahedas Jaani kirikus jumalateenistus, kus suurepäraseid Anima ning vilistlaskoor näitasid taas oma kõrget taset, täites kiriku imeliste helidega. Lauljatele andis tuge meie oma õpilane Arno Gabriel Humal oreilil. Jumalateenistus lõi pühaliku ja harda meeleolu. Pärast meelipaitavat jumalateenistust toimus koolimaja saalis uue klaveri esitluskontsert. Mõte sai lõpuks teoks: nüüdsest alates täidavad aula uue pilli võluvad kõlad ja kõike seda tänu kooli vilistlaste algatusele.

ILMUTUS

Laupäeva hommikul 130. aastapäeva aktusel juhtus Vanemuise kontserdimaja saalis midagi müstilist - kui 5 aas-

tat tagasi ilmutas Hugo Treffner end päris lavalaudadel, siis sel aastal tegi ta seda videopildis. Siiski jäid skeptikutel hinge kripeldama pisut kahtlaselt uvesaarelikud näojooned (Ehk on see mingi märk või

Jääb vaid oodata, millega Hugo meid järgmisel juubelil üllatab?

ettekuluutus?). Jääb vaid oodata, millega Hugo meid järgmisel juubelil üllatab! Kontsertosas esinesid segakoor Anima, õpetajate koor, vilistlaskoor, vilistlasansambel, Tantsutallad ning vilistlastest koosnev saatebänd. Väga südantsoojendavad olid ka õpetajate etteasted! Esitlusele tulid nii tuntuimad laulud kui ka uuemad heliteosed. Suursuguseks finaaliiks oli Lydia Koidula ning Rein Rannapi "Eesti muld ja Eesti süda", mis ergastas jõudsalt meie (küll juba koolimaja külmakraadidega harjunud) karvapüstitalihased.

NEIUD NOORMEESTE KÄEVANGUS

Laupäeva õhtul vooris tulledesäras Vanemuise Kontserdimaja poole õpilasi, õpetajaid

ja vilistlasi nii tikk-kontsadel, lakk-kingades, takso kui ka limusiiniga. Uhked kasukad-karusnahad ja mantlid ulatati alla garderoobi ning suunduti mööda punast vaipa üha kõrgemale ja kõrgemale, kust juba kostus kaunist keelpillimuusikat, mis omakorda lõi imeilusa ja teemakohase meeleolu - justkui oleks jõudnud ajamasinaga Inglismaale. Glamuuri oli rohkemgi ja veel! Klaasid peremehe ning perenaisega kokku kõlistatud, võis mär-

gata kaunite soengute ning ekstravagantsete kleitidega neide ja šikke noormehi jalutamas salapärase värvilise valgustusega saali poole. Et ajastukohaseid riietusi oli kasinalt, jäid iseäranis hästi silma mõned hakkajad Victoria-aegse Inglismaa kleidi- ja pintsakumoodi kandvad eredad kujud. Virtuaalne aplaus neile tagantjärele!

SILMADELE-KÕRVADELE

Sellel aastal pani külalisi hoogsalt jalga keerutama Kaitseväge orkester ning õhtu jätkul lummas kõiki ka Maarja-Liis Ilus. Üllastusesinejaks oli trikimees Jürgen Veber, kes meile esmapilgul imelihtsate, kuid siiski pead vangutama panevalt salapärase silmamoondusega esines. Mõnel kohalolijal oli lausa

haruldlane au tema kõrvale lavale minna. Samuti käis tihe sagimine pokkerilauas, kus nii vanad kui ka noored oma õnne ja mängutatikaid proovile said panna. Ei puudunud fotonurgake, milles oli võimalik enda ja kaaslaste silmapaistvat välimust jäädvustada. Selleks tuli olla aga parasjagu kannatlik, sest järjekord osutus küllaltki pikaks.

NATUKE NURINAT

Vaatamata üldiselt võrratule korralduse, jäi pisut puudustekohtadest ning kehakinnitusest. Tütarlapsed oma (liig-)kõrgetes kontsades ei suutnud pikalt vastu pidada... Mure lahendati õnneks neidude endi poolt: rõdule jõudes võis leida mitmeidki üle toolileeni kõlkuvaid jalgu. Nende samade kõrgete kingadega suundusid jäljasemad, kleidisaba lumes, kiirrestorani poole.

HEA BALLI RETSEPT

Balli peremehe sõnul oli kõige raskem algus. Mis teema on kõige tabavam, mis ülesanded vaja ära jagada, mida sponsorite leidmiseks teha, kes laval esinevad ja kes/kas pub-

likule meeldiks? Kuid lõppude lõpuks jäi rahule nii korraldustöö kui ka rahvas. Külalisi ilmus kohale rohkem, kui oodati ning tagasiside on olnud positiivne. Korraldajate sõnul polnud küll ballil niivõrd ajastutruudust, aga püüti luua unustamatu ball järgmise juubeliaastani. See läks korda! Aitäh!

UUS AASTA, UUS BALL

Nagu kombeks, kuulutati balli viimastel minutitel välja järgmise aasta balli peremees ja perenaine. Kandidaadid rivistasid end lavale, ja oh üllatust, tiitli napsas humanitaarklass. Täpsemalt 10.d klassi õpilased: Sadra Ivanov koos Markus Johann Kuslapiga. Võib konstateerida, et selle aasta võitjad olid võitu väärt! Võitjate endi sõnul olid võiduga kaasnevad emotsioonid ikka mõnusad, terve see nädal oli kindlasti meelde jääv ja tihe. Kõige raskemaks osutus vabalava etteaste välja mõtlemine. Balli uus peremees tähistas võitu tagasihodliku hamburgeriga Fastsis. Ootame suure huviga, mis neil meile järgmisel aastal varuks on!

Suurim üllataja: Hugo oma täies hiilguses

Foto: Kalev Zimmermann

Tartu linn sai uue kontserdisaali

ELIISA ÜLEVAIN

6. detsembri õhtuks, mil koolimajja kogunesid endised ja praegused õpetajad, Treffneri head sõbrad teistest koolidest ja linnavalitsusest, oli juubelimeeleolu juba kõrgel. Tuldi selleks, et pühitseda sisse kooli uus klaver - must Estonia 210.

"Kui me ei oleks julged unistama suurelt, siis ei oleks me täna siin," kõlasid Jürgen Jõgeva sõnad kontserdi sissejuhatamisel ning vihjas sellega viie aasta eest kõlanud üleskutsele. Vilistlaskogu nimel kõnelenud Indrek Ilomets aga nentis naljatledes, et polnud me nii julged ja tublid midagi - kool on juba alates 1936. aastast uuest klaverist rääkinud. Ilomets tänas sellegipoolest vilistlaskogu ja õhutas neid koolile edaspidigi kingitusi tegema. Eeskujuliku vilistlasena kinkis Ilomets koolile kahe sõja vahelise koiaukudega Treffneri tekli. Lastevanemate nimel kõneles Haridus- ja Teadusministeeriumi nõunik Ain Tõnisson, kes rõhutas,

et kool on vanematele pakunud tunnet, et laps on õiges kohas. Linnavalitsuse nimel kõneles volikogu esimees Aadu Must, kes jättis õhku lootuse, et Tartu linnal on nüüd uus auväärne ilusa saali ja klaveriga kontserdisaal.

Kõlas kokku ja jäigi kõlama Kui ilusad sõnad olid viimaks kõlanud, oli aeg panna kõlama õhtu peategelane. Selleks, et ka kogenematu kõrv tunneks ära kahe klaveri erikõlaliseuse, mängiti esimest pala veel vanal Rönischi klaveril. Esines Karel Vähi (vil! 2010) Heino Elleri palaga "Kodumaine viis". Sellele järgnes neljakäe esitus Raimo Kangro loost "Mozarti portree", mängisid Karel Vähi, Ragnar Kriiska (vil! 2011), Kaarel Juurma (12.d) ja Arno Gabriel Humal (11.d). Meie uue ja ainulaadse (sest see on esimene Estonia 210 Eestis) klaveri tõelise kõla pani viimases loos helisema pianist ja Estonia Klaverivabrik AS omanik Indrek Laul, kes mängis Arvo Pärdi kuulsat teost "Für Alina".

Kokkadest filmistaarideni – balli peremehe ja perenaise konkurss on peetud

ANU KORELA

Kolmapäeva pimedal õhtupoolikul kogunes aulatäis huvilisi kooli, et olla tunnistajaks järgmise balli peremehe ja -naise valimisel. Võistlustules olid seekord 10 paari, kes omavahel 131.aastapäeva balli esinduspaari tiitli nimel mõotu võtsid. Žüriis valitses seekord meeste ülekaal – Aare Ristikivi, Uve Saar, Andre Pettai ning naiste eest väljas 11. a klassi õpilane Aana-Liisa Kaste.

Erinevalt eelmisest aastast, oli seekord läbida vaja vaid üks tuleproov. Paarid pidid tegema etteaste teemal „*Keep calm and return to the future*“, mis oli nii mõnelegi kõvaks pähkliks ja põhjustas hilistel tundidel puhkeruumis pead mürdmist.

HTG FILMIGALA – IDEE TULEVIKUKS?

Pooled etteasted olid lahendatud samalaadselt ja seda just kaamerasilma läbi. Ka

žürii tõdes, et filmikunst on praeguste kümnendike seas kõrgel tasemel. Viienda paari juures tekkis žürii liikmel

dis. Nende humoorikas video-lõik võitis publiku südamed ja tõi neile ühtlasi publiku lemmiku tiitli.

Viienda paari juures tekkis žürii liikmel Uve Saarel mõte „HTG filmigalast“

Uve Saarel mõte „HTG filmigalast“. Mida minutid edasi, seda enam kippusid videod kahjuks pisut venima ning selle märkis ära ka žürii – õpetaja Uve arvas, et mõte filmigalast võibki vaid mõtteks jääda. Üheks meeldejävvamaks videoks oli Laura Eiche ja Aksel Allase tehtud klipp, millest võttis osa ka õhtu täht Gabriel Kaine, kes žürii liikme Andre Pettai meelest kõrvaosaltäitja Oscarit väaris. Gabrieli enda sõnul oli üritus väga meeleolukas ja kui oleks rohkem viitsimist olnud, oleks ehk isegi võistlustulle asunud. Seekord otsustas siiski klassikaaslaste abistamise kasuks ja oli sellega juba enne nõus, kui paar temalt ise küsima minna jõu-

MASSIST ERINEMINE TÕI

OODATUD VÕIDU

Teiseks meeldejävvamaks esituseks oli Sandra Ivanovi ja Markus Kuslapi söögit tegemine läbi erinevate ajastute. Kindlasti tõi

žürii kõhtude täitmine ja selge hää plusspunkte, saades Uvelt Saarelt kiidusõnu imelise diktsiooni ja omavahe- lise suhtluse eest. Paar päeva hiljem kuulutati just nemad järgmise aasta balli esinduspaariks. Sandra ja Markus ise usuvad, et nende suurimaks trumbiks oli publiku silme all tüki etendamine, selle asemel, et videos enda andeid näidata. Pidades suurimaiks konkurentideks Tiinat ja Robertit ning klassikaaslasti Joonatani ja Eliset, olid võitjad enda nime kuuldes äärmiselt õnnelikud, kuna terve klass oli võitu oodanud. Sandra ja Markus on kindlad, et saavad korraldamisega suurepäraselt hakkama ja teemade arutelu käib juba praegu.

Võidukad osalejad: Sandra ja Markus žüriile kehakinnitust valmistamas **Foto:** Andreas Must

Mida ütleksid oma 10 aastat nooremale minale?

KADRI ORG

ELIISA ÜLEVAIN

30. novembril toimus traditsiooniline üritus, kus kohtusid omavahel abiturientid ja 10 aastat tagasi lõpetanud kooliõed ja -vennad.

Kohtumise avas Uve Saar teatega, et nii suurt auditooriumi ei ole sellel üritusel veel olnud. Samuti sai laupäevase üritusega täis üks ring: nimelt olid 2004. aastal lõpetanud esimesed, kes oma esitreffneristidega kohtuda said - tookord siis 1994. aasta lõpetajatega. Olid 2004. aas-

tunne, nagu oleksin vanaks jäänud, aga õnneks on õpetajad ka ikka kohal,” alustas tabavalt oma juttu üks humanitaarklassi vilistlane.

TREFFNERIAEG EI UNUNE

2004. aasta lõpetajad meenutasid nostalgitsevalt aega, mil võimaluselt tiiba veel ehitati ning tundi hilinemise adekvaatseks põhjuseks võis tuua asjaolu, et klassi ei leitud üles. Priidu Beieri kunstiajalootund kaootiliste, kuid sisurohkete konspektide ja raskesti pähe jäävate teemadega ei üllatanud aga täna-seid abituriente sugugi. Humanitaarklasside vilistlaste suust jäi kõige enam kõlama soovitus mitte kiirustada ning võtta endale aega välja selgitamiseks, mis on õige või meeldib kõige enam. „Tuleb minna ja teha, tõmmata joon

kujuks manalateele läinud bioloogiaõpetajat Urmas Kossakaart. Suur osa vilistlastest omandab veel praegugi meditsiinivaldkonnas kõrgemat kraadi. Vastukaaluks humanitaaridele töid loodusklassi õpilased välja, et kui noored teavad, mida õppida tahavad, siis pole kindlasti mõtet kahelda ja oodata. Oma kooliajast olid looduslapsed meile kokku pannud emotsionaalse video:

B-klassil oli kõikide klassikaaslastele elujätku teabele tuginedes välja toodud arvulised ja

statistilised andmed:

Reaalklassi vilistlased andsid noortematele koolikaaslastele soovitusel karjäärivalikuid tehes valida keerulisem ja rohkem pingutusi nõudvama eriala, et saaks esitada väljakutseid ja neid seljatada. „Treffner hakkab teiega kaasas käima ning on visiitkaardiks terveks eluks, mis tuleb kasuks nii töövestlustel kui ka kõrgkoolides,” lõpetasid vilistlased oma jutu positiivse noodiga ning andsid mõista eelisest, mis abiturientidele koolist kaasa antakse.

Treffner hakkab Teiega kaasas käima ning on visiitkaardiks terveks eluks, mis tuleb kasuks nii töövestlustel kui ka kõrgkoolides.

tal lõpetajad alustanud kooliteed aastal 2001, mil uus maja oli äsja valminud. Vilistlaste lennust olid kõik klassid esindatud. Soojade jookide ning maiustuste saatel rääkisid vilistlased oma kooliaegsetest mälestustest ja elutee jätkust pärast lõpetamist. „Mul on

alla ning siis uuesti minna kui vaja,” kõlasid vilistlaste õpetussõnad. Loodusklassi sõnul läksid neist pooled pärast Treffneri lõpetamist arstiteadust õppima ning ülejäänud bioloogiat. Kõik pidasid oma karjäärivaliku mõjutajaks ning suureks ees-

Vilistlaste suust kõlanud mõtlemapanevad laused:

- “Tahtsin McDonald’sisse tööle minna, aga ei võetud, sest olin lõpetanud HTG. Peate arvestama sellega, et mõned karjäärivalikud on teie jaoks täna juba suletud.”
- “Elus on kaks varianti: kas teha asju õigesti või teha õigeid asju.”
- “Kui tahad karjääri teha, siis hakka kopameheks.”

Taavet - tegija T(t)reffernerist

ANDREA UIBO

KUIDAS SUL HETKEL KOOLIS LÄHEB?

Selline teise perioodi aeg, kiire ei ole. Abituriendi elu on tunduvalt lihtsam. Pigem proovid leida päeva, kus midagi õpid. Minu arvates on 11. klass see, kus toimub enamuse õppimisest.

MISSUGUSEID RASKUSID KOOL SULLE VALMISTAB?

(Raputab mõtlikult pead.) Vist ei valmistagi. Senikaua kui sa oled avatud kõige suhtes ja kuulad, mida inimesed räägivad, siis ma ei näe, et midagi väga rasket oleks. Hinnetega on ka õnneks kõik korras. Matriklit vaadates on perioodis üks kuni kaks nelja, ülejäänud viied. Konkreetset tundi, mis ei meeldiks, ka nagu pole. On küll teatud perioode ainetes, mis mulle ei meeldi, aga ainet ennast mitte. Ma olen jõudnud selle teadmiseni, et ma üritan kõigest võtta nii palju, kui saan.

SA TEGELED KA SÕUDMISEGA. KUIDAS SELLEL ALAL HETKEL LÄHEB?

Selle suve keskel tulime Eesti meistriks. Viimasel ajal on aga sõudmine jäänud tagaplaanile. Hetkel

Selleks, et teha natuke eeltööd, kirjutasin otsingumootoris Google.com nime Taavet Kutsar ning leidsin sealt tema blogi, spordivõistluste ja olümpiaadide tulemusi, tema tehtud kunstiteoseid, luuletusi ja palju muud. Kes siis lõpuks ikkagi on 12.B klassi õpilane Taavet Kutsar?

teen trenni kuskil 4-5 korda nädalas. Suvel kui on veetreningud, siis on trennid iga päev, kaks korda päevas. Laagrites veelgi rohkem. Kuna talvisel ajal veetrenne teha ei saa, siis ma mängin koolis korvpalli, käin jooksmas ja tõmban ergomeetrit. Hetkel läheb sõudmises kuues aasta.

Kui sul on kogu aeg midagi teha, siis on elu palju põnevam.

KAS SÕUDJATE PUHUL KEHTIB VANASÕNA: „TASA SÕUAD, KAUGELE JÕUAD.“? Ei. Meil on isegi omad versioonid selle kohta: „Kui tasa sõuad, siis õigel ajal kohale ei jõua“ või „Kui tasa sõuad, siis sa kaotad“. Kui võtta kaudses mõttes, siis küll.

OLED PÄRIT HOOPISKI VILJANDIST. MIS OLI KÕIGE RASKEM TARTUSSE TULEKU JUURES? KUIDAS MUUTIS KOLIMINE TREENINGUID?

Eialgu oligi kõige raskem see, et trennirutiin muutus. Kui Viljandis tegime grupiga trenni, siis oli ennast motiveerida lihtsam kui tehes seda üksi või kahekesi. Siia-

maani võistlen ma ikkagi Viljandi alt. Meil on väga toetav treener, tänu kellele on meil võimalus trenni teha jõusaalis ja siia Tartusse on toodud ka paat, millega võimalusel veetrenne teha. Eluolu suhtes ma ei oskagi öelda, mis kõige raskem oli. Olen eluaeg olnud üsna iseseisev. Kümnestast mäletan ainult positiivset.

ka küsimust, Treffner oli üks kindel siht ja nii ta läks. Sisse saamine läks ka muretult, sest ma sain matemaatika ja füüsika olümpiaadil vabariiki. Õde on mul samuti Treffneri lõpetanud, nii et mingis mõttes võib öelda, et astun tema jälgedes. Minu jälgedes astub omakorda noorem vend, kes õpib hetkel kümnendas.

KAS VÕIB ÖELDA, ET SA OLED LÄBI JA LÕHKI REAAL?

Mulle ei meeldi selline lahterdamine. Ma üritan olla natuke kõike. Jah, mulle väga meeldivad matemaatika ja füüsika, aga samas meeldib ka väga lugeda, kirjutada ja kunstiga tegeleda. Ma katsun loovat ja loogilist poolt mitte vastandada.

MAINISID, ET SULLE MEELDIB KIRJUTADA. RÄÄGI SELLEST NATUKE LÄHEMALT.

Aktiivselt ma ei kirjuta. Seda ei ole, et nüüd mõtleksin: „Okei, nüüd hakkam kirjutama!“, kuid see ei tähenda, et ma seda üldse ei teeks. Miks ma aktiivselt ei kirjuta on see, et ma ei leia aega selle jaoks, mõtteid oleks muidu küll. Pigem eelistan ma arutlevaid tekste kui proosat ja luulet, kuid kirjutan neid ka. Näiteks eelmise aasta kirjutasin Miilangusse luuletuse Priidu Beierist. Kunagi pidasin ka aktiivselt blogi, kahjuks on see unarusse jäänud.

KUI PALJU SA KUNSTIGA TEGELED?

Mul on väga kahju, et ma maalimisega nii vähe tegelen. Viimati hoidsin pintslit käes umbes 4 aastat tagasi. Kõige rohkem teen digitaalset kunsti. Joonistan aga küll. Kui mul parasjagu on igav, siis ma võtan pliiatsi kätte ja hakkam joonistama, aga otseselt aega ma selle jaoks ei planeeri. See on lahe tegevus ja tahan selles vallas ka ennast ikka vormis hoida.

lidele ning suunab inimesed õigetes kohtadesse. Klientihaldaja töö andsin ma üle ja hetkel oleme kolmekesi juhatus liikmed. Inimesed, kes võtavad vastu otsuseid, tegelevad firma arenduse ja turundusega ja teevad ka vajalikke juhutöid.

MIS ON SINU TULEVIKUPLAANID?

Ma tahan minna edasi õppima ehitusvaldkonda, kas arhitektiks või inseneriks.

Avastage, kui mõnus on tegelikult koolis olla.

OLED KA KOLME PÕRSAKESE LIIGE. MIDA SA SEAL TÄPSEMALT TEED?

Kui ma nendega kevadel liitusin, siis ma tegin kaasa esinemisel. Seejärel hakkasime koos Londonisse minekuks valmistuma. Tol ajal tegin ma rohkem sellist disainitööd, olin n.-ö. disainer. Sügisel võtsin ma üle klientihaldaja tööülesandeks ehk inimesed, kes vastab kõnelele ja mei-

Arhitektuur on mulle kogu aeg huvi pakkunud, mulle meeldib vaadata ilusaid maju (*naerab*). Ma leian, et see on midagi, mis ühildab minu reaali ja humanitaarpoolt. Kuhu seda nüüd õppima minna, see on iseasi. TTÜ-s on ka arhitektuuri eriala olemas, aga mõtted liiguvad ka välismaa suunas. Hetkel pakuvad huvi Briti ülikoolid. Praegu on selline moment, kus on veel

kõik otsad lahti. Võib juhtuda, et ma olen järgmine aasta hoopis sõjaväes.

MILLISENA NÄED SPORDI TÄHTSUST ENDA TULEVIKUS?

Sõltub sellest, kuhu ülikooli ma lähen. Kui ma lähen kuhugi Briti ülikooli, kus sõudmine on au sees, siis ma usun, et ma tegelen sellega edasi. Siiski ma arvan, et see jääb pigem selliseks pühapäevahobiks. Ma arvan, et minu sportlaskarjäär kulmineerub seal, et ma ei püügi tipu poole, vaid teen seda selleks, et vormis püsida. Ma

MIDA SA SOOVID ENDA KOO-LIKAASLASTELE JA ÕPETAJATELE JÕULUDEKS?

Soovin, et tehke oma jõulud natuke teistmoodi, kui need on seni olnud, või lihtsalt millegi poolest erilisemaks.

MILLISED ON SINU UUSAAS-TALUBADUSED?

Lubadus on see, et ma teen kindlaks, mida ma pärast kooli peale hakkam. Ahjaa! Sümfooniaorkestri kontserdil tahan ka ära käia, sinna ma pole veel jõudnud.

Reaalained meeldivad: Taavet eralisteks lemmikuteks on füüsika ja matemaatika **Foto:** Kaarel Kree

võin siin Eesti noortetasemel võitja olla, aga kohe kui ma lähen maailmatasemele, juba meesteklassis, siis seal ma ei ole momendil nii konkurentsi- võimeline. Usun, et mulle on muul alal rohkem antud kui sõudmises. See, mis ma olen saavutanud, on pigem tulnud raske tööga kui andega.

KUI PALJU ON SUL VABA AEGA JA KUIDAS SA SEDA SISUSTAD?

Vaba aega, kus niisama passi- da mul väga pole, aga ega ma seda ei igatse ka. Kui sul on kogu aeg midagi teha, siis on elu palju põnevam. Kui sa midagi teed, siis sa ka jõuad seda teha. Tihti peale on inimestel rohkem aega, kui nad arvavad.

MIDA SA TEISTELE SOOVID UUEKS AASTAKS?

Avastage, kui mõnus on tegelikult koolis olla. Mitte just tundides, vaid selles majas. Mida rohkem ma siin olen ja mida lähemale jõuab hetk, et ma ei saa siin enam olla, seda rohkem meeldib mulle viibida siin koolis. Ma avastasin seda selle aasta esimese perioodi arvestuste nädalal, kui mul oli arvestuse ja trenni vahel vaba aega ja ma läksin puhkeruumi magama. Puhkeruum ja raamatukogu on ägedad kohad! Üks äge koht on veel ajalooõpetajate puhkeruum, millest keegi väga ei tea. Koolimaja peal on veel igasuguseid põnevaid kohti. Tehke endale *challenge* need kohad välja uurida!

Lõbus väljavõte Taaveti blogist:

„Reede oli meil vaba, aga teistel oli veel arvestus. Suht nõrgad. Käisin ikkagi koolis, sest ma armastan kooli, kool on nii tore.“ 13.06.2012.

Vaata: pilvelohkuja.blogspot.com

Õpetajate meenutusi 2013. aastast

ANDREA UIBO

1. NIMI: *Ille Kiisel*
2. KOLM MÄRKSÕNA, MIS ISELOOMUSTAVAD MÖÖDUNUD AASTAT:
See suvi, mis Slovakkiasse lõpetas vaimse elu
3. AASTA KORDAMINEK:
*Kontrolltööde kogumise ilmuu-
matemaatika õhtuõpin*
4. UUELT AASTALT OOTAN:
Rahulikumat aastat
5. ÜKS UUSAASTALUBADUS:
Plaanin paremini oma aega
6. UUEKS AASTAKS SOOVIN TEISTELE:
rõõmsat uult

1. NIMI: *Marek Hildebrandt*
2. KOLM MÄRKSÕNA, MIS ISELOOMUSTAVAD MÖÖDUNUD AASTAT:
NII NAGU ALATI
1 2 3
3. AASTA KORDAMINEK:
POEG TEGI
4. UUELT AASTALT OOTAN:
365 PÄEVA
5. ÜKS UUSAASTALUBADUS:
*Järgmise aasta lõpus ma
ei tee uusaastalubadust.*
6. UUEKS AASTAKS SOOVIN TEISTELE:
365 päev õnne ja tervist!

1. NIMI: *Kristina Punga*
2. KOLM MÄRKSÕNA, MIS ISELOOMUSTAVAD MÖÖDUNUD AASTAT:
*1) lumi
2) kodused sünnipäevad!
3) uus katus!*
3. AASTA KORDAMINEK:
Väga toreid argipäevi!
4. UUELT AASTALT OOTAN:
*Et mõnikord lihtsalt natuke
nisana vaaks Endiselt*
5. ÜKS UUSAASTALUBADUS:
*Luban, et püüan tähtsast
paremini hinni pidada.*
6. UUEKS AASTAKS SOOVIN TEISTELE:
*Õnneks väga vähest väga palju
nõralt rõõmu hinda*

1. NIMI: *Uve Saar*
2. KOLM MÄRKSÕNA, MIS ISELOOMUSTAVAD MÖÖDUNUD AASTAT:
*TÖÖ, TÖÖ JA
VEELKORD TÖÖ ☺*
3. AASTA KORDAMINEK:
KOOHI JUUBEL
4. UUELT AASTALT OOTAN:
*TANTSUPIDU KALEVI SPADAVIL
(loodetavasti ei ole see siiski viimane
pidu sellel aastal)*
5. ÜKS UUSAASTALUBADUS:
*PÜHENDUN ROHKEM OMA
PERELE!*
6. UUEKS AASTAKS SOOVIN TEISTELE:
*MÕISTUSE JA LOOVUSE
TASAKAALU!!!*

Jõulud New Yorgis

IIDA ELISE MURUMETS

1. THE RADIO CITY CHRISTMAS SPETACULAR

See on täitsa lõbus etendus, mida vaadata. 90 minuti jooksul saab näha laval Rockette (Radio City Music Halli tantsutrupp, kus on 36 naist, kes tantsivad täielikus sünkroonis), uisutajaid, lauljaid, väikest süiti „Pähklipurejast“, Kristuse sündi elavate kaamelite, lammaste ja eeslitega ning muidugi ka jõuluvana ise. See on kena traditsioon 1932.aastast. Kui ühte asja nendest teha, siis soovitsin just seda.

Kaasaeg: nii nagu muutub maailm me ümber, muutuvad ka kuusekaunistused

Ühel tormisel novembriõhtul, kui olin just koju jõudnud, trennikoti nurka visanud ja koduriided selga tõmmanud, leidsin enda suureks üllatuseks kirjakeste Miilangu toimetusest, et teha väike ülevaade jõuludest New Yorgis. Seejärel külastasin lehekülge Google.com, et koostada nimekiri erinevatest võimalusest, mida teha. Siin see on.

2. „PÄHKLIPUREJA“

Sellel aastal saab New Yorgis näha üle 12 erineva „Pähklipureja“ etenduse. Suures Ōunas on ju ometi 2 suuremat balletiteatrit, paar pisemat tantsutruppi ja hulganisti tantsukoole, kes kõik teevad sedasama etendust aastast aastasse. Kui kaubamajas hakkab „Lilled valsi“ muusika, pean ma sealt lahkuma.

3. TULUKESTE VAATAMINE

See on kahtlemata kõige odavam ja lihtsam tegevus. Nii uskumatu, kui see ka poleks, aga ainult põhilistel ostutänavatel (5. avenüü ümbruses) on midagi vaadata. Midagi märkimisväärselt mujal ei ole. Mida kallim pood, seda uhkemad kaunistused.

4. VAATEAKNAD

See tuli panna eraldi punktina, sest Saks Fifth Avenue vaateakendeavamistseremoonia on väga suur asi. Isegi väikesed aiakesed pannakse akende ette, et inimesed saaksid neid vaadata just kui muuseumi eksponaate. Oh, America!

5. JÕULUTURG

Neid on igal pool. Mina ise käisin ja vaatasin Union Square'i oma. Glögi ja piparkooke seal ei pakutud, selle asemel olid vahvlid, pretseleid ja õunasiider. Aga see-est müüs täitsa elus eestlanna seal oma kunsti.

Kui sa veel ei tea, siis ...

... Iida alustas eelmisel aastal kümnendas, kuid sellest õppeaastast õpib ta New Yorgis, Gelsey Kirklandi klassikalise balleti akadeemias.

6. UISUTAMINE

Kaks põhilist kohta on Rockefelleri keskuse ees ja Keskpargis olevad uisuväljad. Isiklikult ei plaani neid

jõudsime sinna natuke peale kaheksat. Me seisime kahe plokki kaugusel kuusepuust. Aga kontsert oli meelelahutuslik. Mariah Carey laulis „All I Want For Christmas Is You“ ja väidetavalt oli ka Leona Lewis seal olnud, mina isiklikult ei tundnud hääle järgi ära. Hiljem kuulsime, et ka Rockette'ite etteaste oli võimas olnud. Huvitav fakt selle kuusekese kohta: sellele on pandud Swarovski kristallid koguni külge. Võib-olla järgmine aasta on targem telekast vaadata.

8. JÕULUVANA SÜLES ISTUMINE

Ma väga tahtsin seda proovida, aga ma leian, et olen liiga väärakas, et seda teha. Võib-olla järgmine aasta. See pidavat maagiline olema.

Ammu ei riputata kuuse otsa pallikesi, nüüd on Coca-Cola purgid, friikartulid, koogikesed ja muud ekstravagantsed ehted moes.

külastama minna, sest hinnad on naeruväärsed, aga need, kes on käinud on rahul olnud.

7. ROCKEFELLERI KUUSEPUU

Sel aastal pandi tulekesed põlema 4.detsembri õhtul kell 8.55. Sinna vedasin enast kenasti kohale. Puud ma ei näinud. Kuna käivad „Pähklipureja“ proovid, siis

9. JÕULUPOED

Nii pea kui algab november asendatakse Halloweeni kostüümipoe kaubad jõuluehetega. Ammu ei riputata kuuse otsa pallikesi, nüüd on Coca-Cola purgid, friikartulid, koogikesed ja muud ekstravagantsed ehted moes. Nagu ütles juba vanarahvas: mida rohkem, seda uhkem.

Spordinädal

AKSEL PART

SAALIHOKI

Esmaspäeval pandi pall mängu saalihokis, kuhu olid end kirja pannud pea kõik klas-

Enne uhket juubelit toimus novembri lõpus koolis üritusi: spordinädal. Osalevate võistkondade arv oli üle aastate kõrge ja konkurents tihe igal alal. Väikturniir korraldati sel aastal saalihokis, korvpallis ja võrkpallis, viimases võis erilise maiuspalana näha tugevat õpetajate võistkonda. Lisaks peeti maha ka traditsiooniline õpetajate ja õpilaste vaheline saalihokimatš.

sid (häbi 10.d ja 10.e klassile). Rohkearvulise pealtvaatajaskonna silme all asusid nii noormehed kui ka neiud innukalt valget kera taga ajama. Saalihoki populaarsuse üks põhjuseid ongi ilmselt selle suhteline lihtsus võrreldes korvpalli või võrkpalliga, kus tuleb osata palli põrgatada ja täpselt lüüa.

Saalihokimängus saab palju ära teha ka lihtsalt ringi joostes ja kepiga surkides. Favoriitideks olid aga ikkagi võistkonnad, kelle ridades oli tõelisi saalihokimängijaid: 11.c ja 12.a. Ei tea, kas oli põhjus harjumatult väikestes väravates või meeletus pinges, aga seekord ei suutnud staarid oma tiime nelja

parema hulka vedada. Sinna jõudsid hoopis ühtlane 11.a, rebaste lipukandja 10.a, alati tugev 12.b ja suurüllataja 12.c. Poolfinaalides panid oma paremuse veenvalt maksma 12.b ja 11.a ning said võimaluse enne finaali väljateenitud puhkuseks maha istuda, et kolmanda koha mängu jälgida. Võitlus viimase pje-

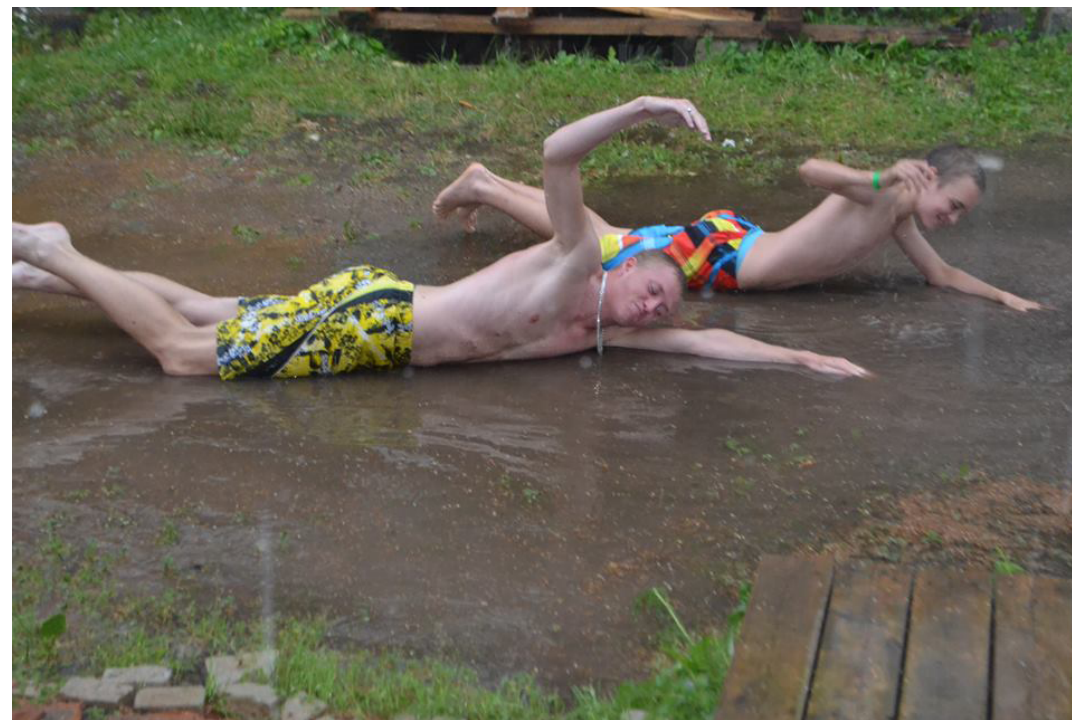

Stiilsed: Stiilipunktid läksid 12.b klassile.

destaalikoha pärast oli vägev ning aja lõppedes seisis tablool tänu mõlema poole enastalgavale kaitsetööle viik - 0:0. Otsustavates penaltides näitasid külmemat närvi abiturientid, võites kohtumise 1:0 ja saavutades sellega kolmanda koha. See kolmas koht oli 12.c klassi jaoks ajaloolise tähtsusega - varem polnud nad ühelgi turniiril teisest ringist kaugemale jõudnud! Kahjuks ei näinud me ka finaalis väravaid enne penalti-seeriat, millest väljus võidu-

kui oldi sunnitud tunnistama 11.d klassi paremust. Üldiselt olid mängud võitluslikud ja tasavägised. Eriti tulised olid tüdrukute mängud, mis meenutasid kohati rohkem maadlust kui korvpalli ning kus ei puudunud ka veri ja pisarad. Konkurentsitult kõige osavamad neiud olid 10.c klassis: nende mängus 11.a vastu oli pärast tüdrukute poolaega seis 14:0 (!) 10.c kasuks. Ometi jäi sellest väheks, et takistada hävingut teisel poolajal, kui 11.a poolel astus platsile

sisse ning ükskõik, kui palju 11.b noormehed ka ei üritanud, lõpuks särasid tablool ikkagi numbrid 10:9 rebaste kasuks. Mäng oli aga väga põnev ning pinget jätkus päris lõpuni välja, sest võitjate edu oli lõpus vaid üks punkt. Niisiis läksid kolmanda koha mängus vastamisi 11.b ja 11.d. Kohtumine oli tasaväginne, kuid lõpuks võttis 11.b ikkagi oma ja 8:6 võiduga saadi viimase kringli õnnelikeks omanikeks. Finaal oli ootamatult tasaväginne - 10.b

Õiged sportlased: koolist minnakse koju ujudes!

kalt 11.a. Seega oli esikolmik järgmine: 11.a, 12.b ja 12.c. Võrreldes eelmiste aastatega oli seekord meeldiva üllatusena ilma suuremate vigadeta ja vähem agressiivne mäng, kus nägime rohkem spordimehelikku suhtumist. Jääb vaid loota, et sama saab öelda ka järgmisel aastal.

KORVPALL

Järgmise alana oli teisipäeval kavas korvpall, kus sel aastal väga kindlaid favoriite ei olnud, kuigi natuke tugevamaks peeti 12.b, 11.b ja 11.a klasse. Juhtus aga nii, et 12.b lang- es välja juba esimeses ringis,

Jaagup Russak. Ideaalilähedase tabavuse ning nauditava mänguga tegi ta ajalugu ja vedas oma meeskonna lõpuks üsna kindlalt võidule. Seega polnud sugugi üllatav, et 11.a nelja parema hulka jõudis. Ülejäänud poolfinalistid olid 11.d, 11.b ja üllatuslikult ka 10.b. Esimeses poolfinaalis üllatust ei sündinud ning 11.a võttis oma staari toel 11.d vastu kindla 9:0 võidu. Teine poolfinaal oli aga hoopis teine lugu. Vastamisi läksid kehvas vormis 11.b ja väga visa mänguga silma paistnud 10.b. Rebaste neiud mängisid esimesel poolajal väikese edu

klassil õnnestus visata lausa 7 punkti, sealhulgas ka üks "hull" kolmene Erik Haldna poolt. 11.a klassi see muidugi ei seganud ja kokkuvõttes võeti ikkagi kindel 12:7 võit.

VÕRKPALL

Viimase alana oli plaanis võrkpall, kus pidi sel aastal kuulduste järgi kaasa tege- ma ka õpetajate võistkond. Seetõttu oli ka pealtvaatajaid rohkem kui tavaliselt nädala viimasele turniirile alles jääb. Kohaletulnutel ei tulnud pet- tuda, sest õpetajad olid välja pannud väga võimsa võist- konna, mis teel finaali kõigist

vastastest vaevata üle sõitis. Kogu tiim mängis väga hästi, kuid eriti muljetavaldavad olid direktor Ott Ojaveeri ja õpetaja Andre Pettai löögid, millele õpilastel midagi vastu polnud panna. Finaalis kohtusid õpetajad samuti väga tugeva 12.b klassi võist- konnaga, mis oli samamoodi teel finaali kõik vastased ilusa mänguga veenvalt purustanud. Finaalist kujunes tõeline põnevuslahing, kus mängisid kaks väga võrdset võistkon- da. Ilusaid hetki jagus mõle- male poole, lõpuks pidid ilma direktorita mänginud õpetajad aga 12.b klassi 15:12 paremust tunnistama. Kol- manda koha mängus saavutas kogu spordinädala raames hästi esinenud 11.a võidu 12.a klassi üle ning lisas võrkpalli kolmanda koha esikohtadele saalihokis ja korvpallis. Loo- detavasti mängivad õpetajad ka pikal turniiril - nende osa- lemine muutis selle turniiri tõe- sti eriliseks.

SAALIHOKI: ÕPETAJAD VS ÕPILASED

Traditsiooniliselt peeti kolmapäeval maha ka saalihokimatš õpetajate ja õpilaste vahel. Kohtumine koosnes kolmest kolmandikust: esimese mängisid 12. teise 11. ja kolmanda 10. klassi õpilased. Ilma vahetusteta mänginud abiturientid osutusid seekord õpilasvõistkonna nõrgimaks lülaks - esimese kolmandiku järel oldi õpetajate vastu kaotusseisus 0:3. Teine kolmandik seevastu oli õpilaste tähetund. 11.c klassi Jaak Kaljula lammutas õpetajate kaitse täiesti laiali ning viskas nende väravasse lausa 9 palli, lisaks andis ta 2 resultatiivset söötu. Sellise vastase ees olid õpetajad abitud ning teine periood lõppes õpilaste 12:6 eduseisuga. Viimase kolmandikuga õpetajad vahet tasa ei suutnud teha ning tasaväginne perioodi lõpuks võis tabloolt lugeda 17:10 õpilaste kasuks.

KAISA-LIINA NÄÄR

Tudeng Magnus Rüütli tänavalt soovitab:

Raamat: Olavi Ruitlane “Naine”
Film: “Safe haven” ja “Devil’s pass”
Piparkoogid: Piklikus pakis õhukesed piparkoogid

Needsamad õhukesed piparkoogid on lapsest saati ka minu lemmikud olnud. Marmitoni piparkooke võib leida igast poest. Kõlab küll klišeena, aga need tõesti juskui sulaks suus ja enne kui arugi saad, on terve pakk maiustusi juba kõhtu kadunud. Soovitan kõrvale veel mõnda Teekanne jõuluteed ja mõnus hubane jõulutunne on garanteeritud.

KRISTEL ZIMMER

Õpetaja Helen Köhler soovitab:

Raamat: Jean Sassoni Printsessi triloogia
Film: “Kertu”
Piparkoogid: Hagar piparkoogitaigen

Hagari piparkoogitainas on maitsetult just selle õige magususega, pole liiga lääge ega maitsetu. Akstenti lisab vürtsikas järelmaitse, mis jätab suu õrnalt õhkama ning käsi sirutub peale paari küpsetise söömist värskendava piima poole. Piparkoogid tulevad mõnusalt krõbedad, ei pudise hammustades üldse palju, kuid küpsetada tuleb etteantud aja järgi, pikemalt ahjus hoides on Hagari taignast tehtud piparkoogid peale jahtumist liialt kõvad.

KATARIINA KRIIPSALU

Treffnerist Isabel Mari Jezierska soovitab:

Raamat: John Murray “Scotti viimane ekspeditsioon”
Film: “Perfume: The story of a murderer”
Piparkoogid: Adugsi piparkoogid

Lätis toodetud maiustuste näol on tegemist küpsis-piparkookidega, kummad nad siis õigupoolest on, jäägu igaühe enda otsustada. Päris ehtsat piparkoogiellamust siit küll ei leia, aga ajaviiteks on mõnus krõbistada ning pisikesi piparkooke on pakis hulgi, seega sobivad nad suurepäraselt ka suuremale seltskonnale pakkuamiseks või pidulauda kaunistama. Eriti head on koos külma piima või kuuma teega.

Kingituse kiirabi

KAISA-LIINA NÄÄR

NAISED

Kuni 5€ eest:
Šokolaad
Kinopilet
Isetehtud piparkoogid ilusas karbis
Raamitud foto
Kook ja südamlik kiri
Kindad
Huulepulk
Kätekreem
Kvaliteetne magustoit
Huulepalsam
Puuviljakorv
Kommid
Šokolaadi fondante Meat Marketis
Küünelakk
Joik küünal
Chai Latte
Villased sokid
Juukseklamber
Huvitavad maitseained
Näomask
Deodorant
Mandariinid
Kohvikukülastus
Kuusekaunistus

Kuni 10€ eest:
Lõuna söögikohas
Raamat
Ripsmetušš
Unenäopüüdja
CD
Tekstiga T-särk
Korvike, mille sees on magusad mandlid
Kindad
Müts
Sall
DVD
Värvilised sukapiüksid
Padi
Kehahooldustooted
Joiki kehakreem
Midagi kodu kaunistamiseks
Säärised
Ehted
Pidžaama
BodyShopi tooted
Lauamäng
Talvine lühike matk mõnesse ilusasse Eesti paika
Aksessuaare (kott, ehted, sallid jms)
Pudeliavaja
Kosmeetika
Annetus lastekodule
Omapärane kruus

Kuni 20€ eest:
Teatri-/kontserdipilet
Riided
Raamat/raamatupoe kinkekaart
Kaal
Kell
Kindad
Kleit
Kokaraamat
Juuksehooldustooted
Kampsun
Massaži kinkekaart
Käsitöövarustus
Bodyshopi kehavõi
Kaunistatud kolmeliitrine meepurk
Nahast kindad
Kinkekaart iluprotseduuriks
Kõrvaklapid
Tekk/pleed
Mingi väärt ajakirja tellimus
Pidžaama
Käekott

Üle 50€:
Sõrmus
Ilus õhtusöök kalli inimesega
Ehetepoe kinkekaart
Voodipesu
Nutitelefon
Uued uisud/suusad
Reis/väljasõit
Spordiriided/jalanõud
SPA-hoolitsus
Langevarjuhüpe
Kuumaõhupalliga lend
Saapad
Kasukas/mantel
Mõni filmikogumik
Rootsi kruusi
Elektroonika
Parfüüm
Pesu

MEHED

Kuni 5€ eest:
Söök
Kommid
Piparkoogid
Sall
Šokolaad
Dark Chocolate Choice
Ujulapilet
Kinopilet
Juuksegeel/vaha
Käpikud

Kuni 10€ eest:
Kommid
Sokid
Lõuna
Vannipardid
Kaardipakk
T-särk
Kallim šokolaadikarp
Pildiraam+pilt
Ilutulestik

Kuni 20€ eest:
Hommikumantel
Kinopiletid mitmele
Teatripilet
Päris suur hunnik komme
Korvpall
Rahakott
Massaažiseanss
CD
Pardel
Tööriistakomplekt
Lauamäng

Üle 50€:
Peegelkaamera
Kõrvaklapid
50€ eest kohukesi
Kontsertipilet
Õhtusöök koos sõpradega
Lõhn
Käekell
Puhkus
Paagitäis bensiini
Restoranikülastus

Jõululuuletusi treffneristidelt

Kaunis, särav tartu linn raeplats ja jõulupuu. Kuid miks ei seleta mu silm, muud kui külma lund ja tuult?

Ilmselt sest ei ole magand umbes juba kuu või kaks, töö ja kool on und mul segand, jõuluiluks puudub jaks.

Siin ei aita kange kohv, redbull või dynami:t, leia magamiseks kena koht ja põõna kuni koiduni.

Tõeline jõulutunne, see, mis rõõmsaks teeb, kätkegu unetunde, natukene puhkust veel.

Teine mure jõulukink, ikka tahaks rõõmustada teid Kuid miski pärast palgatšekk, ei võimalda briljantehteid.

Aga mõnel pool on juttu, et palju rohkem rõõmu teeb, datli-pähkli-seemne tuutu, ja üks puuviljatee.

Laskem soovid taeva poole lendu, pangem sõpradele käed tasku. leidkem koos olemiseks ikka indu ning soovidesse ivakene usku.

Kui kord Treffner läbi saab olen kõrge lennuga.
Põhjapõder Rudolfiga unistan ma kohtuda.
Lendaksime üheskoos, see on minu jõulusoov!

Jõulutaat sa vahva mees
tule vahel aasta sees,
õpetajal abiks ole
ei ma siis ju läbi põle.
Jagaks sinuga kõik rõõmud
kuni tuleb jõuluõhtu
hüüaks üheskoos –OHOO
Kus sa oled Aaviksoo?
Jäta vana aasta sisse
koolielu tegemised
millest pole üldse kasu!
Asja kallale nüüd asu!

Jõulu ajal treffnerist
võiks ju mõelda Treffnerist.
Kas ka temal jõulu ajal
salme teada oli vaja?
Kas ta ootas jõulutaati?
Kiikas pisut õllevaati?
Sellest vaikib ajalugu
Igal ajal oma lugu...
Oled Ojaveer või Treffner
jõulurõõm on ikka ehtne!

Mandariinilõhn
täitis tuba
mu ootus
polnud veel alandki -
kui tulid juba

su naeratust täis
oli kogu mu
suss
jäid alla
nii jõulusokid
kui kommiuss

mingi hallikas
mögin
kattis sõiduteid
ja su kingi
kui jõid mu köögis glögi
hiljem silmitsesin
su tassist
lauale jäänud ringi

piparkookide kröbin
hamba all
tundus valjem kui kontsak-
lõbin
kui su villane sall
kraapis mu põski
küünla kõrval
hõõgus veel üksik tikk

kuid sind
ei seganud miski

teadsin,

oled mu päkapikk!